

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. E. Palanciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu împotriva deciziei din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans” împotriva lui Victor Iachim cu privire la încasarea prejudiciului material, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 24 februarie 2015, avocatul Alexandru Pagu, în interesele SRL „Nagoltrans” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Iachim solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 34958, 62 lei, a penalității în mărime de 8829, 19 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1242, 02 lei și încasarea cheltuielilor de judecată aferente judecării pricinii.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 14 noiembrie 2014, SRL „Nagoltrans” a încheiat cu Victor Iachim un contract de locațiune pe automobilul de model „Skoda Octavia”, cu număr de înmatriculare CRP 525.

Menționează că, pârâtul urma să restituie automobilul la data de 15 noiembrie 2014. Însă, la data de 02 decembrie 2014, reprezentanții societății au ridicat automobilul de la parcare cu plată a poliției, automobilul având semne vizibile de accidentare.

Susține că, suma totală a prejudiciului material cauzat societății în rezultatul deteriorărilor produse este de 21408, 62 lei, conform actului de examinare întocmit de „Exauto-Plus” SRL la data de 06 decembrie 2014. Iar, suma respectivă este și suma necesară pentru restabilirea automobilului.

Declară că, pârâtul a fost citat prin telegramă de a se prezenta la examinarea automobilului, însă, nu s-a prezentat.

La data de 26 ianuarie 2015, în adresa pârâtului a fost expediată o reclamație, conform căreia s-a solicitat achitarea plăților cuvenite, care a rămas fără răspuns.

Prin hotărârea din 04 decembrie 2015 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a

respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Nagoltrans” împotriva lui Victor Iachim cu privire la încasarea prejudiciului material, penalității și dobânzii de întârziere.

Prin decizia din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de SRL „Nagoltrans” și s-a menținut hotărârea din 04 decembrie 2015 a judecătorei Centru, mun.Chișinău.

La data de 19 septembrie 2016, SRL „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu au declarat recurs împotriva deciziei din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 04 decembrie 2015 a judecătorei Centru, mun.Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este pasibilă casării, deoarece nu corespunde tuturor normelor de drept și nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate în procesul examinării cererii de apel.

Susține că, concluziile atât instanței de apel, cât și a primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, nu au fost aplicate normele de drept material ce țin de condițiile de valabilitate a unui act juridic- art. 195, art. art. 199-215 Cod civil.

Indică că, instanța de fond eronat a constatat că locatarul a restituit automobilul de model „Skoda Octavia”, cu număr de înmatriculare CRP 525, conform semnăturii acestuia pe actul de restituire al automobilului, deoarece semnătura locatarului Victor Iachim din actul de restituire al automobilului este aplicată la data predării automobilului – 14 noiembrie 2014. Din greșeală pârâtul a semnat atât la rubrica „predarea automobilului”, cât și la „rubrica restituirea acestuia”. Or, actul de restituire nu întrunește condițiile de valabilitate ale actului juridic - art.art. 195-215 Cod civil-consimțământul, cauza, părțile, obiectul, termenul, data semnării. Astfel, în opinia sa, nu are putere juridică și nici nu poate avea efecte juridice, deoarece nu este semnat de către locatorul SRL „Nagoltrans”.

Remarcă că, automobilul respectiv a fost ridicat de către reprezentantul companiei- Octavian Onofrei de la parcare specială a poliției la data de 02 decembrie 2014, conform bonului de plată eliberat de către SRL „Grandautoclub”, iar acest argument fiind unul decisiv asupra cauzei în fond și instanța urma a se expune asupra acestuia.

Consideră eronate concluziile instanței referitor la faptul că actul de predare a fost întocmit fără locatar, deoarece este un contract negociat de părți și a fost semnat de ambele părți și obiecții nu au fost înaintate. Deși, actul prevede posibilitatea completării de către locatar.

Reiterează că, instanța de fond și apel urma să dea o apreciere cumulativă a probelor, însă, a omis această obligație prevăzută de lege. Iar, CtEDO notează că efectul art. 6 § 1 este, *inter alia*, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia propria apreciere a acestora sau constatarea sunt oare ele relevante pentru hotărârea sa, având în vedere că Curtea Europeană nu este în poziția să examineze dacă acele argumente au fost într-un mod adecvat luate în considerare (a se vedea Perez v. France [GC], no. 47287/99, § 80, ECHR 2004-1, și Buzescu v. Romania, no. 61302/00, § 63,24 Mai 2005).

Declară că, extinderea obligației de a motiva suficient de bine hotărârea judecătorească poate depinde în special de natura deciziei și urmează a fi apreciată conform circumstanțelor speței (a se vedea Ruiz Torija v. Spain and Hiro Balani v. Spain, hotărâri din 9 decembrie 1994, § 29 și § 27, respectiv, Series A nos. 303-A și 303-B, respectiv, și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, Reports 1997-VIII, § 55).

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 28 iunie 2016, iar SRL „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu au declarat recurs la data de 19 septembrie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 01 iulie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.91), însă, date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 19 septembrie 2016 de către SRL „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu împotriva deciziei din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nagoltrans” și avocatul acesteia - Alexandru Pagu împotriva deciziei din 28 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală